

Men jeg tager mig det ikke saa nær, at Regeringen bliver kritiseret, fordi den paa disse Omraader handler hurtigt, jeg vilde være mere ked af, om man med Føje kunde bebrejde Regeringen og Rigsdagen, at nødvendige Foranstaltninger maatte vente paa deres Udførelse paa Grund af Sagernes langtrukne Behandling saavel i Rigsdagen som i Regeringen. Hvad det her foreliggende Lovforslag angaar, er det i øvrigt fremmet af Regeringen til Rigsdagen saa hurtigt, som det overhovedet kunde lade sig gøre. Saa snart Ministeriet havde den fornødne Anledning dertil, blev Kommissionen til Udarbejdelse af det fornødne Lovforslag nedsat, og uopholdelig efter at Kommissionen havde endt sit Arbejde, er Lovforslaget blevet fremsat for Rigsdagen. Naar nu Rigsdagen imødekommer Regeringens Ønske ved at behandle Lovforslaget saa hurtigt, som Tilfældet er, kan jeg ikke antage, at det sker i den Tro, at Lovforslaget ikke er tilstrækkeligt bearbejdet, ikke er forsvarligt i sine Enkeltheder; saa maa jeg gaa ud fra, at det er Rigsdagens Mening, at Lovforslaget er, som det bør være, og som Situationen kræver det.

Det Smil, som der efter det ærede Medlems Mening var Grund til at sætte op i Anledning af den Arbejdsmaade, vi i disse Dage maa følge, tror jeg, det ærede Medlem skulde indstille; det er ikke paa sin Plads, her er ikke noget at smile ad. Det, vi her foretager, foretages i dyb Alvor, og at Tingene gaar hurtigt fra Haanden, er et Udtryk for, at man fra alle Sider er enig derom.

Det ærede Medlem har i sin Mindretalsindstilling og i sin Tale i Dag beklaget, at Statens effektive Deltagelse i denne Sag var saa forholdsvis ringe. Overfor den Tendens, som ligger i det ærede Medlems Udtalelser, vil jeg sige, at Statens Opgaver i disse Dage er meget store og meget omfattende, og det gælder om at økonomisere paa dette Omraade som paa alle andre. Staten faar nok at gøre, og i alle de Tilfælde, hvor vi kan begrænse dens Deltagelse i Risiko og Ansvar, gør vi klogt i at gøre det, thi der vil blive nok tilbage.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de nu af Udvalget foreslaaede Ændringer, idet jeg for mit Vedkommende føler mig ganske overbevist om, at om end dette Lovforslag er hurtigt udarbejdet og hurtigt fremmet, er det i høj Grad præget af de rette Synspunkter.

Schovelin: Jeg vil til den højtærede Minister sige, at ingen har bebrejdet Ministeriet, at det har handlet med Hast; man kunde maaske snarere sige — og det gælder dog vel ikke mindst dette Tilfælde —, at der til en Begyndelse er handlet med nogen Sendrægtighed. Men det er netop Sagen, at naar man begynder med et for langsomt Tempo, maa man til sidst ile af Sted i Huj og Hast, og dette sidste Stadium, hvor der skal iles af Sted i Huj og Hast, er det, som under den nuværende Lovgivningsmaade bliver Rigsdagens.

Med Hensyn til mine Bemærkninger om Smilet tror jeg, at ærede Medlemmer, i Modsætning til den højtærede Minister, vil forstaa, at Smilet ikke gjaldt den nuværende *Arbejdsmaade*. En bekendt humoristisk Tegner lader en Matematiklærer med et noget komisk Udseende sige til sin Elev, der smiler ad ham: „Hvoraf smiler du, min Dreng, der er intet forlystende ved Matematikken“. Saaledes gaar det ogsaa her: der er ikke noget forlystende ved Arbejdsmaaden; men vi ved allesammen, hvad det er, vi smiler ad.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 193)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af *Udvalget* (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 til § 3 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 3 af *Handelsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret, og §§ 4—7

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 8 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 8, saaledes ændret, og §§ 9—12

vedtoges uden Afstemning.